

Zatímco je v posledních letech vzrůstající význam dalitských politických organizací v Indii většinou přijímán pozitivně, jako projev rostoucího sebevědomí Dalitů a výraz směřování indické společnosti k větší sociální spravedlnosti a rovnosti, tato dizertační práce varuje před ničím neopodstatněným optimismem. Zabývám se v ní dopadem politického hnutí Dalitů a politiky pozitivní diskriminace na správu věcí veřejných/spořádané vládnutí (angl. governance) ve venkovských společenstvích v indickém státě Tamilnádu, přičemž tuto reflexi zasazuji do kontextu politiky tzv. drávidských stran, které jsou vůdčí politickou silou ve státě od roku 1967.

Hlavní otázky, které se snažím v této práci zodpovědět, jsou: „Jaké faktory/instituce přispívají ke spořádanému vládnutí (angl. good governance) ve společenstvích, která jsou rozdělena na základě kastovního uspořádání, pokud zároveň sledujeme cíl posilování sociálního a politického postavení Dalitů? Jaký je dopad politiky pozitivní diskriminace a dalitských politických stran na místní komunity a potažmo na celou tamilskou společnost?“

Teoretickým východiskem této práce je neo-institucionalismus. Jejím základem je srovnání dvou odlišných zkušeností s politikou pozitivní diskriminace a s dalitským hnutím v případových studiích dvou obcí v indickém státě Tamilnádu. Většinu podkladů pro tuto dizertační práci jsem nasbíral během terénního výzkumu na tamilském venkově trvajícím celkem šest měsíců v letech 2005 a 2007. Kombinoval jsem jak kvantitativní tak kvalitativní metody sociálního výzkumu, zejména dotazníkové šetření na skupině namátkou vybraných respondentů a řízené rozhovory s respondenty, které jsem zvolil na základě jejich relevance k danému tématu. Případové studie obou tamilských vesnic jsou uvedeny v kontextu politických dějin státu Tamilnád a vývoje hnutí Dalitů, sestavených na základě analýzy dostupné literatury, tisku a médií.